

Petr Paukner pochází z jihu Čech. **Odmala má blízko k fotbalu** a zejména k Dukle Praha. Sám byl aktivním hráčem, v Milevsku hrál dorosteneckou ligu. A i teď v 58 letech rád nastoupí k zápasům za veterány. V rozhovoru pro MF DNES vzpomíná, co ho přitáhlo zrovna k pražskému klubu a jak mají nastavený systém práce v aktuálně čtvrtém týmu Gambrinus ligy.

Většinovým majitelem fotbalové Dukly Praha je Jihočech Petr Paukner. Klub si mohl jako úspěšný podnikatel dovolit.

Pochází z Hrejkovic, které jsou pár kilometrů od Milevska. Tam chodil na gymnázium. Z hecu mezi kamarády si jednou na tělocvik vzal kompletní dres Dukly. Mírně tím vyvedl z míry tělocvikáře Pavla Černošáka, zvyklého na tehdejší tradiční bílé tílko a červené trenýrky. „Kromě mého bratra jsem ve svém okolí neznal nikoho, kdo by fandil Dukle,“ říká Petr Paukner.

O tom, jak vznikl váš vztah k Dukle, jsou různé verze. Jak to přesně bylo?

Když byl můj starší bratr v Praze, přivezl dres Dukly, které fandil. A také kopačky. Dres byl podepsaný Josefem Masopustem. Tak jsem zhruba od devíti let začal fandit Dukle. V té době hrávala o titul. Bylo to na závěr Masopustovy éry. To všechno se mi líbilo.

Ježdil jste na zápasy Dukly?

Ježdil. Brácha mě tam brával. Dukla v té době hrávala i poháry. Posadil jsem se ve středě do autobusu a šli jsme na fotbal. To bylo v době, kdy jsem chodil do školy doma. Ale fandil jsem i na studiích v Praze a chodil jsem na zápasy Dukly. Tak se můj vztah k Dukle dlouhodobě vyvíjel.

Máme nějaké možnosti a sportovní cíle. Pokud se ukáže, že jsou reálné, tak nejde, aby hráči odcházeli. »

Kdy jste začal uvažovat, že se budete v Dukle angažovat?

Asi před třemi lety, v době, kdy postupovala do první ligy, tak jsem měl šoféra, který za Duklu fotbal hrál. Někomu tam řekl, že jsem fanoušek Dukly. Pak za mnou přišli, jestli bych jim tam nedělal nějaké malé sponzorství. Líbilo se mi, že v Dukle nezapomínali na starší slavnou generaci a navazují na minulost. A zdáli se mi docela slušní. Asi po dvou letech za mnou přišli, jestli bych do klubu nevstoupil.

Proč přesně?

Tehdejší i současný trenér Kozel mohl odejít. Končila mu smlouva a je šikovný. Dukla byla v lize rok po postupu šestá. Říkali mi, že trenér může odejít, protože jistoty nebyly. Ale pokud do klubu vstoupí nějaký vlastník, který by skýtal záruky v téhle oblasti, tak by trenér Kozel mohl zůstat. V té době si hráči museli sem tam počkat i na výplaty. Letos v červenci jsme s trenérem Kozlem kontrakt podepsali. Je na tři roky plus opci.

Momentálně je Dukla v lize na čtvrtém místě.

To bych nepřečenoval. Liga je až na první dva týmy tak vyrovnaná, že když mužstvo třikrát za sebou vyhraje, může být i čtvrté. Pak třikrát prohraje a klesne na dvanácté místo. Ale je pravda, že to mužstvo je vcelku skromné, mladé a pracovitě.

Stavíte si na tuto nebo na příští sezonu konkrétní cíle?

Ptali se mě, co by se stalo, kdyby se hrály poháry. To je, samozřejmě, finančně náročnější. Řekl jsem jim, že jestli to sportovně zvládnou, aby se nestarali o druhou stránku. Ta není limitující. Rozhodující jsou sportovní výkony. Je snaha sázet na mládí a odchovance. Snadno se to řekne, a hůř se to provede. Ale ta práce se vcelku daří.

Takže se Dukla v příští sezoně představí v evropských pohárech?

Ale zase jen tak říct: Jdeme hrát poháry, to také není jen tak. Jsou nutné přestupy a jsou tam další výdaje. Je dobré hrát co nejlepší fotbal. Je tu snaha být v horní polovině tabulky. Nejdříve je třeba udržet mužstvo a image. Věřím představenstvu klubu, které je pohromadě dlouhou dobu. Ty věci kolem se mnou konzultuje, ale myslím si, že jsou natolik schopní a šikovní, že dokážou Duklu po sportovní stránce dobře řídit. Do všeho nezasahují.

Je vidět, že práce trenéra Kozla je přínosem. Dukla pracuje cílevědomě a posouvá se.

Ano, ta práce tam vidět je. Také je vidět, že má trenér u hráčů respekt. Jsou to vesměs mladí kluci. Až na jednoho, a to je Gedeon. Je mu 37 let a vzešel, řekl bych, z velmi složitých sociálních poměrů.

K Dukle mě přitáhl dres podepsaný Josefem Masopustem

Šéf Petr Paukner Dukle nejdřív jen fandil. Pak ji sponzoroval a nyní je jejím většinovým majitelem. Foto: MF DNES

VIZITKA

Petr Paukner (58 let)

Narodil se v Písku. Po maturitě na gymnáziu v Milevsku odešel na Vysokou školu ekonomickou v Praze, kde vystudoval zahraniční obchod. **Působil v Metalimexu**, což byl jeden z Podniků zahraničního obchodu (PZO). **V roce 1998 odtud odešel a osamostatnil se.** Dnes je majitelem skupiny Carbounion, která se zabývá **obchodem s uhlím, elektrickou energií a plynem.** V roce 2012 byl obrat skupiny 11,3 miliardy korun a zisk před zdaněním více než 450 milionů. Paukner patří k nejbohatším podnikatelům v Česku. Je ženatý, má dvě dcery a žije v Praze.

Možnosti hrát za Duklu si velice vážím a myslím si, že je pro mladé hráče přínosem. Doufám, že dobré klima v mužstvu vydrží.

Váš vztah k Dukle je roky pořád stejný? Nebo to někdy bylo jinak?

Nikdy. Je známá historie, kdy se liga převedla do Příbrami a Dukla hrála krajský přebor. Také je známa historie o jejím návratu do druhé ligy.

Co když někdo přijde a nabídne vám za hráče peníze?

Jsem proti tomu. Říkám jednu věc. Máme nějaké možnosti a sportovní cíle. Pokud se ukáže, že jsou reálné, tak nejde, aby hráči odcházeli. Když se ukáže, že zatím na další posun není, můžeme si i na režii vydělat. Když tam bude vysoká nabídka za pěkné peníze, tak proč hráče neprodat. Pokud však budou ambice na evropské poháry, tak to nejde.

Jaký je váš současný vztah k jižním Čechám?

Až do letoška jsem tam měl maminku, která zemřela. Mám tam také tchyni. Hrával jsem tam okresní soutěž a ještě před pár lety jsem tam pravidelně jezdil. Dnes to tak často není, ale rád si zahrnu fotbal za staré pány. Investoval jsem dost peněz do milevského kláštera a dalších památek. Hlavně jsou to sakrální objekty. Je to kraj, kde jsem vyrostl.

Vybavíte si hodinu tělocviku na gymnáziu, kdy jste přišel v dresu Dukly?

Moc už si to nepamatuju. Víím, že to byl nějaký fór, kdy jsem se chtěl nějak předvést. Se spolužáky jsme se trumfovali a hecovali jsme se jako fanoušci. Myslím, že spolužáci dresy Sparty nebo Slavie neměli. Tak jsem si vzal dres Dukly. Měl jsem dva. Ten s podpisem Josefa Masopusta jsem si nebral. Na ten jsem ani nesáhl.

Kde je dnes od Josefa Masopusta podepsaný dres?

Mám ho pořád doma. **Michal Cirmaci**

Fórum čtenářů

Váš názor nás zajímá!

Pište na redcb@mfdnes.cz

Když ptáčka lapají...

Rozšíříme dostupnost dalších služeb na venkově. Půjde nám především o přístup k lékařské péči, potřebným sociálním službám a přístup ke vzdělávání a dopravní obslužnosti, aby se venkov znovu stal přijatelným místem pro život všech generací.

Doprava je priorita, která se dotýká většiny oborů národního hospodářství. Průřezový charakter dopravy předurčuje její význam a potřebu efektivního fungování.

Rozvineme integrované dopravní systémy, zajistíme jejich vzájemnou propojenost a koordinaci na území celého státu.

Posílíme roli železnice v dopravním systému a funkci Českých drah jako národního dopravce zejména v oblasti dostupnosti veřejné osobní dopravy. Někdo neví, o co se jedná, někdo tuší, někdo ví. Nebudu napínat, je

to volební program České strany sociálně demokratické. Naplňování tohoto programu ovšem mohlo na krajských úrovních fungovat již rok. Bohužel se tak nestalo.

Naopak, v rámci schengenského prostoru, kde se naše země nachází, byly vytvořeny naprosto neprospesitelné hranice, co se týče dopravní obslužnosti regionů. Takovým

Slíbené autobusy na trase Divčice – Netolice nebyly zavedeny, občanům mikroregionu vznikly komplikace a většinově přešli na individuální dopravu.

modelovým příkladem může být dopravní obslužnost obcí na hranici Jihočeského a Plzeňského kraje, kde je k dispozici kvalitní železniční infrastruktura, sídla jsou v dostupné vzdálenosti stanic, nicméně obyvatelé (o které jde přece

devším) Katovic, Pracejovic a dalších mají smůlu. Odborníci obou krajů se nejsou schopni dohodnout a skrývají se za své servisní organizace Jikord a Poved.

Nepovedlo se a jak je vidět, ČSSD pokračuje v plnění svého volebního programu. Od 15. prosince dle svého volebního programu posílí roli národního dopravce Českých drah neobjednáním dopravy na trati Čičenice - Týn nad Vltavou. Je zřejmé, že tento akt odborníci z Jikordu, či spíše autobusoví lobbisté, zdůvodní ekonomickým přínosem. Ano, přínos to bude správným směrem. Kvalitní spojení bude zajištěno autobusy. Tedy těmi správnými.

Abych osvětlil tyto „úspory“. Před několika lety byla stejným způsobem neobjednána doprava na trati Divčice - Netolice. Slíbené autobusy nebyly zavedeny, občanům mikroregionu (o které jde přece především) vznikly komplikace a většinově přešli na individuální dopravu. Roční úspora je 1,9 milionu korun. V případě týnské dráhy

to budou necelé tři miliony korun. Dohromady je tedy potenciální úspora pět milionů korun.

Nyní však položíme na misku vah náklady na chod společnosti Jikord. Tyto dosahují ročně šest milionů korun. Někoho by možná napadlo, co kdybychom ušetřili na organizaci, která občanům (o které jde přece především) komplikuje život. Ještě by milion zbyl a za tento by například studenti dopravní fakulty v rámci výuky postavili funkční dopravní systém. Hejtmán Zimola, který před lety označil Kubovo rozhodnutí neobjednání dopravy do Netolic jako nešťastné, hloupé a poslední, se nyní po zpackaném puči chová jako boxer po druhém počítání. Neví, zda bude hejtmánem, poslancem, ale při jisté konjunkci se může také vrátit učit do Nové Bystřice a začít od píky. Proto nechává věcem volný průběh. Co z toho všeho vyplývá: slibem neurazíš, nebo lépe, když ptáčka lapají...

Jan Táborský
České Budějovice

výběr z dopisů, kráceno

Vášim objektivem Snímky uložené na serveru rajce.idnes.cz

Dárek pro hasiče Zástupci volarské radnice předali místnímu sboru dobrovolných hasičů nový zásahový vůz.

Foto: Ladislav Beran (ladaber.rajce.idnes.cz)

